MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS III: 1.5. 1.7.)
Melk, 1458 Seite 62v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

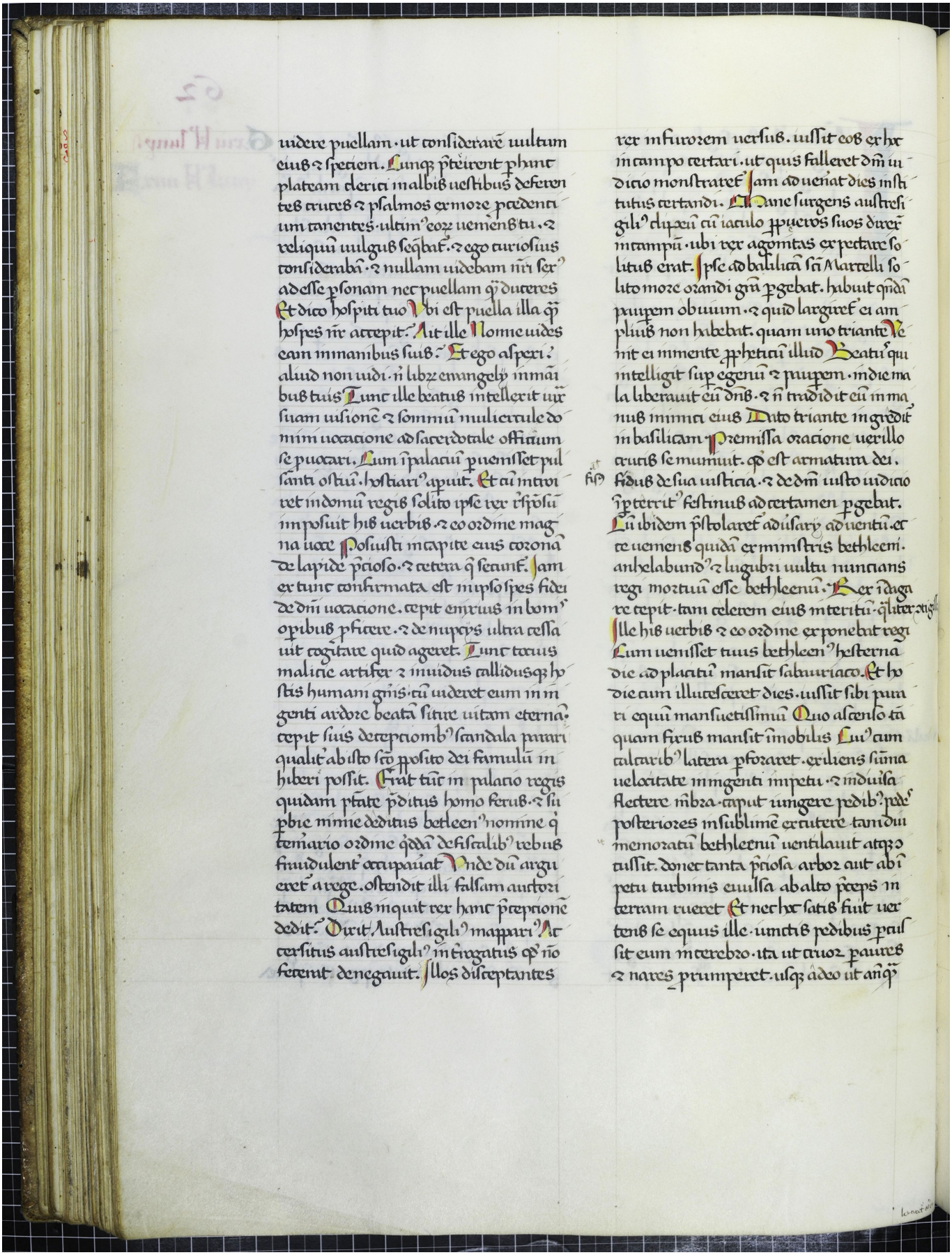

uidere puellam. ut considerarē uultum
eius ⁊ speciem. Cunq; p̄teirent p̄hanc
plateam clerici in albis uestibus deferen
tes cruces ⁊ psalmos ex more p̄cedenti
um canentes. ultim⁹ eoꝝ ueniens tu. ⁊
reliquū uulgus seq̄bat. ⁊ ego curiosius
considerabā. ⁊ nullam uidebam nr̄i sex⁹
adesse p̄sonam nec puellam q̄ duceres
Et dico hospiti tuo Vbi est puella illa q̄
hospes nr̄ accepit. Ait ille Nonne uides
eam in manibus suis. Et ego aspexi.
aliud non uidi. n̄ libꝝ euangelij in mā
bus tuis Tunc ille beatus intellexit uix
suam uisionē ⁊ somniū muliercule do
mini uocacione ad sacerdotale officium
se p̄uocari. Cum ī palaciū p̄uenisset pul
santi ostiū. hostiari⁹ ap̄uit. Et cū introi
ret in domū regis solito ipse rex r̄sp̄osū
imposuit his uerbis. ⁊ eo ordine mag
na uoce Posuisti in capite eius coronā
de lapide p̄cioso. ⁊ cetera q̄ sequunt. Jam
ex tunc confirmata est in ipso spes fidei
de dn̄i uocacione. cepit enixius in bonis
op̄ibus p̄ficere. ⁊ de nupcijs ultra cessa
uit cogitare quid ageret. Tunc tocius
malicie artifex ⁊ inuidus callidusq; ho
stis humani gn̄is. cū uideret eum in in
genti ardore beatā sitire uitam eternā.
cepit suis deceptionib⁹ scandala parari
qualit' ab isto sc̄o p̄posito dei famulū in
hiberi possit. Erat tūc in palacio regis
quidam p̄tate p̄ditus homo ferus. ⁊ su
p̄bie nimie deditus betleen⁹ nomine q̄
temerario ordine q̄ddā de fiscalib⁹ rebus
fraudulent' occupauerat Vnde dū argu
eret a rege. ostendit illi falsam auctori
tatem Quis inquit rex hanc p̄ceptionē
dedit. Dixit Austresigili⁹ mappari⁹ Ac
cersitus austresigili⁹ interrogatus q̄d n̄o
fecerat denegauit. Illos disceptantes
rex in furorem uersus. iussit eos ex hoc
in campo certari. ut quis falleret dn̄i iu
dicio monstraret Jam aduenerat dies insti
tutus certandi. Mane surgens austresi
gili⁹ clipeū cū iaculo p̄pueros suos direx
in campū. ubi rex agonitas expectare so
litus erat. Ipse ad basilicā sc̄i Marcelli so
lito more orandi grā p̄gebat. habuit q̄ndā
pauperem obuium. ⁊ quid largiret ei am
plius non habebat. quam uno triante Ve
nit ei in mente p̄pheticū illud Beatus qui
intelligit sup̄ egenū ⁊ pauperem. in die ma
la liberauit eū dn̄s. ⁊ n̄ tradidit eū in ma
nus inimici eius Dato triante ingredit
in basilicam. Premissa oracione uexillo
crucis se muniuit. q̄d est armatura dei.
fidus de sua iusticia. ⁊ de dn̄i iusto iudicio
ī p̄territ⁹ festinus ad certamen p̄gebat.
Cū ibidem p̄stolaret aduersarij aduentū. ec
ce ueniens quidā ex ministris bethleeni.
anhelabund⁹ ⁊ lugubri uultu nuncians
regi mortuū esse bethleenū. Rex ī daga
re cepit. tam celerem eius interitū. q̄liter ꝯtigisset
Ille his uerbis ⁊ eo ordine exponebat regi
Cum uenisset tuus bethleen⁹ hesterna
die ad placitū mansit sabauriaco. Et ho
die cum illucesceret dies. iussit sibi para
ri equū mansuetissimū Quo ascenso tā
quam fixus mansit ī mobilis Cui⁹ cum
calcarib⁹ latera p̄foraret. exiliens sūma
uelocitate in ingenti impetu. ⁊ in diuisa
flectere m̄bra. caput iungere pedib⁹. pedes
posteriores in sublimē excutere tam diu
memoratū bethleenū uentilauit atq; ꝯ
cussit. donec tanta p̄ciosa arbor aut ab ī
petu turbinis euulsa ab alto p̄ceps in
terram rueret Et nec hoc satis fuit uer
tens se equus ille. iunctis pedibus p̄cus
sit eum in cerebro. ita ut cruor p̄aures
⁊ nares p̄rumperet. usq; adeo ut an̄q̄